

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זי"ע
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
מפורסם בעיקרו בשם "הש"ת"
ירג נפשו שנת ת"א שנת ה'תק"ל
ובת מנוחה ביום
(שם אביו ר' אפרים ז"ל)

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
ב"ע "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום

ב
איך

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זי"ע
בעל מחבר ספר "דברי מ"א"
מפורסם בעיקרו כ"דברי מ"א"
ירג נפשו שנת ת"א שנת ה'תק"ל
ובת מנוחה ביום
(שם אביו ר' ישראל ז"ל)

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שו"ך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. גני שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה.
נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י
על ידי הנעלים בקהילות וקהילות פתוחים שלום בשם כל ישראל.

סימן שסז – אם אשה יכולה לערב. ובו סעיף אחד
א. אשתו של אדם מערבת לו שלא מדעתו אפילו אם מיחה בה שלא לערב ואפילו אין רגיל לערב עמהם והני מילי כשאוסר עליהם כגון שאין הבית פתוח אלא לאותו הצד אבל אם הוא פתוח לשתי הצדדים באחת רגיל לצאת ולבוא תדיר שאוסר עליהם ובאחת אינו רגיל לצאת ולבוא ברגיל שאוסר מערבת שלא מדעתו אפילו אינו רגיל לערב ובשאינו רגיל לצאת ולבוא נמי אף על פי שאינו אוסר אם רגיל לערב עמהם מערבת שלא לדעתו אבל אם אינו אוסר וגם אינו רגיל לערב עמהם אינה מערבת שלא לדעתו וכל זמן שלא מיחה בה בפירוש אפילו אם אינו רגיל לערב עמהם ואינו אוסר מערבת שלא בידיעתו דמסתמא ניהא ליה אבל אינה יכולה לזכות משלו לאחריהם שלא בידיעתו ואם אין הבעל והאשה בעיר יכולים בני הבית לערב שלא בידיעתו אם אין הבית פתוח אלא לחצר אחת ואפילו אם היה פתוח לשתי הצדדים אם הוא רגיל לערב לאחת מהם מערבין עליו אבל אם אינו רגיל לא אבל בני החצר אין יכולים ליקח פתו מביתו לערב שלא מדעת אחד מבני הבית אפילו רגיל עמהם ואוסר עליהם ויש אומרים דאין אשתו מערבת אלא שלא בידיעתו אבל אם אומר שאינו רוצה לערב עמהם לא ואם הוא רגיל לערב עמהם ועכשיו אינו רוצה, בני חצר נכנסים לתוך ביתו ונוטלים ממנו בעל כרחו ואם אינו רגיל אינם יכולים ליטול ממנו בעל כרחו אבל היו כופין אותו בבית דין לערב עמהם או בית דין יורדים לנכסיו. הגה: מי שאינו רגיל לערב ועירב עם בני חצר וחזר מעירובו צריך לחזור ולזכות אבל אם רגיל לערב הוא עירוב בעל כרחו (הרמ"א פ"ק ס"ד):

סימן שסח – אם אחר שעירבו נתקלקל העירוב. ובו ה' סעיפים
א. עירבו ואחר כך נתקלקל העירוב ובא אחד מבני החצר לחזור ולתקנו אם בא לערב ממין הראשון אפילו כלה אינו צריך להודיע ואפילו מערב עליהם משלהם ואם בא לערב ממין אחר אם כלה הראשון צריך להודיע להם אם מערב משלהם ואם משלו אינו צריך להודיעם כלל ואם לא כלה הראשון אלא נתמעט אף על פי שמערב משלהם אינו צריך להודיעם:

ב. נתוספו דיורים בחצר אם הבית פתוח לשתי הצדדים צריך להודיעם מפני שאולי אינם רוצים לערב עם אלו:
ג. כמה הוא שיעור העירוב בתחלתו בזמן שהם שמונה עשרה או פחות שיעורו כגרוגרות לכל אחד ואם הם יותר משמונה עשרה אפילו הם אלף או יותר שיעורו מזון שתי סעודות שהם שמונה עשרה גרוגרות שהם כששה ביצים ויש אומרים שהם כשמונה ביצים:
ד. נתמעט מכשיעורו אחר שנכנס שבת ראשונה ונשתתיר בו אפילו כל שהוא כשר אף לשאר שבתות:
ה. אם נתעפש פת העירוב ונפסל מלאכול הרי הוא כמו שכלה לגמרי וצריך לערב מחדש. הגה: ולכן נהגו לעשות העירוב חלת מצה שאינה ממהרת להתעפש (כל זו צ"ע יוסף סימן ע"ז), ועוד דיכולים לשמרה בימי הפסח ויכולים לשמור העירוב כל השנה (דעת ע"מ), וזה טוב יותר מלערב כל שבת ושבת שלא ישכחו מלערב. מיהו אם רוצים לערב כל ערב שבת ולאכול העירוב כל שבת הרשות בידם. ועיין לקמן סימן ע"ז:

סימן שס"ט – באיזה אופן מקנין העירוב. ובו סעיף אחד

א. הנותן מעות לנחתום ואמר לו אם יבואו בני חצר לקנות ממך ככר לעירוב זכה לי בעירוב שיהא לי חלק עמהם בשביל מעה זו אינו עירוב אפילו עירב החנוני [לכל האחרים] וזכה גם לזה עמהם אבל אם אמר לו ערב לי קנה עירוב ואפילו אם אמר זכה לי אם נתן לו כלי בתורת קנין שיקנה לו בו קנה עירוב וכן אם זיכה לו הנחתום על ידי אחר או שקנה במעה שנתן לו לחם מן השוק קנה עירוב ואם נתן מעה לבעל הבית ואמר לו זכה לי בעירוב קנה עירוב:

סימן שע – דיני שיתוף בעירוב. ובו ה' סעיפים

א. הדר בבית שער אכסדרה ומרפסת שבחצר אינו אוסר על בני החצר שאינם חשובים דירה אבל הדר בבית התבן בבית העצים בבית הבקר ובבית האוצרות אוסר:

סי' רנ"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי פגסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.